

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEEN NIMI

Oxiklorin 100 mg tabletti, kalvopäälysteinen
Oxiklorin 300 mg tabletti, kalvopäälysteinen

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

Yksi 100 mg:n tabletti sisältää 100 mg:aa hydroksiklorokiinisulfaattia.
Yksi 300 mg:n tabletti sisältää 300 mg:aa hydroksiklorokiinisulfaattia.

Apuaine, jonka vaikutus tunnetaan:

100 mg tabletissa on 28,5 mg laktoosia (monohydraattina).
300 mg tabletissa on 85,5 mg laktoosia (monohydraattina).

Täydellinen apuaineluettelo, ks. kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Tabletti, kalvopäälysteinen

Valkoinen tai melkein valkoinen, pyöreä, kaksoiskupera, kalvopäälysteinen tabletti, halkaisija 100 mg tabletilla n. 7 mm ja 300 mg tabletilla n. 11 mm.

4. KLIININSET TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Aikuiset:

- Nivelreuma.
- Diskoidi ja systeeminen lupus erythematosus.
- Valoherkkyysihottumat.

Pediatriset potilaat:

- Lastenreuma (yhdistettyynä muihin hoitoihin).
- Diskoidi ja systeeminen lupus erythematosus.

4.2 Annostus ja antotapa

Annostus

Hoidossa käytetään pienintä tehokasta annosta, yleensä 4–6 mg/kg/vrk. Ihannepainoa kohti laskettu vuorokausiannos ei saa ylittää 6,5 mg:aa/kg. Oxiklorin otetaan mieluiten aterian yhteydessä.

Aikuiset

Yleensä 200–400 mg/vrk, hoidon alussa voi antaa 400–600 mg/vrk 4–6 viikon ajan hoitovasteen saamisen nopeuttamiseksi, jolloin vuorokausiannos on syytä jakaa kahteen antokertaan.

Pediatriset potilaat

Annos 5–6 mg/kg/vrk. Ihannepainoa kohti laskettu vuorokausiannos ei saa ylittää 6,5 mg:aa/kg.

4.3 Vasta-aiheet

- Porfyria.
- Psoriaasi.
- Retinopatia.
- Vaikua munuaisten vajaatoiminta.
- Yliherkkyys vaikuttavalle aineelle, 4-aminokinoliineille tai kohdassa 6.1 mainituille apuaineille.

4.4 Varoitukset ja käyttöön liittyvät varotoimet

Munuaisten vajaatoiminnassa hydroksiklorokiinin annosta on pienennettävä; annos on korkeintaan 75 mg/vrk kun kreatiiniipuhdistuma (C_{cr}) on 20–50 ml/min, 50 mg/vrk kun C_{cr} on 10–20 ml/min. Hydroksiklorokiinia ei pidä käyttää lainkaan, kun C_{cr} on alle 10 ml/min.

Maksatoksisuus

Hydroksiklorokiini kertyy maksaan ja maksatoksisuutta saattaa esiintyä. Vakavia lääkkeen aiheuttamia maksavaurioita (DILI), mukaan lukien maksasoluvaurio, kolestaattinen maksavaurio, akuutti hepatiitti, sekamuotoinen hepatosellulaarinen/kolestaattinen maksavaurio ja fulminantti maksan vajaatoiminta (mukaan lukien kuolemaan johtaneet tapaukset), on raportoitu hydroksiklorokiinin käytön aikana. Riskitekijöihin voivat kuulua ennestään olemassa oleva maksasairaus tai altistavat tilat, kuten uroporfyrinogeenidekarboksylaasin puutos tai samanaikainen maksatoksinen lääkitys.

Välitön kliininen arviointi ja maksan toimintakokeet ovat tarpeen, jos potilas kertoo oireista, jotka voivat viittata maksavaurioon. Jos potilaalla on merkittäviä maksan toiminnan poikkeavuuksia (ks. kohta 4.8), lääkärin on arvioitava hyötyjä/riskejä, jotka aiheutuvat hoidon jatkamisesta.

Erityistä varovaisuutta on noudatettava, jos potilas on alkoholisti.

Hepatiitti B:n uudelleenaktivoituminen

B-hepatiittiviruksen uudelleenaktivoitumista on raportoitu potilailla, joita on hoidettu hydroksiklorokiinilla yhdessä muiden immunosuppressanttien kanssa.

Perusteellinen oftalmologinen tutkimus on syytä tehdä ennen hydroksiklorokiinihoidon aloittamista, vuosittain hoidon kestäessä ja mahdollisten näköhäiriöiden ilmaantuessa. Jos tutkimuksessa havaitaan retinopatian oireita, hoito on keskeytettävä.

Hydroksiklorokiiniä saaneilla potilailla on raportoitu mahdollisesti pysyviä sydämen kohdistuvia haittavaikutuksia kuten kardiomyopatiaa, johtumishäiriötä sekä rytmihäiriötä kuten QT-ajan pidentymistä ja kääntyvien kärkien takykardiaa (ks. kohdat 4.5, 4.8 ja 4.9). Potilasta on seurattava sydänharittojen merkkien ja oireiden varalta (esim. johtumishäiriöt) ja hoito on lopetettava, jos sydänharittoja ilmenee.

Annettaessa hydroksiklorokiinia glukoosi-6-fosfaattidehydrogenaasin puutetta potevalle on noudatettava varovaisuutta hemolyyssivaaran vuoksi.

Verenkova on syytä tarkistaa satunnaisesti hoidon aikana.

Sairauksien vaikeutumisen mahdollisuuden vuoksi hydroksiklorokiinihoidtoa maanikoille ja epileptikoille on syytä välttää.

Varovaisuutta on noudatettava jos potilaalla on gastrointestinaalikanavan sairauksia, neurologisia sairauksia, verenkuvamutoksia tai ihosairauksia.

Pikkulapset ovat erityisen herkkiä 4-aminokinolonien toksisille vaikutuksille (ks. kohta 4.9). Potilasta on varoitettava, että tabletit on pidettävä lasten ulottumattomissa.

Hydroksiklorokiinin on osoitettu aiheuttavan vaikeaa hypoglykemiaa sekä diabetespotilailla että

potilailla, joilla ei ole verensokeria alentavaa lääkitystä. Vaikaan hypoglykemiaan voi liittyä hengenvaarallinen tajunnan menetys. Potilaita on varoitettava hydroksiklorokiinihoitoon liittyvästä hypoglykemian riskistä ja kerrottava hypoglykemiaan viittaavia oireista. Jos potilaalla ilmenee hoidon aikana hypoglykemiaan viittaavia oireita, verensokeri on mitattava ja hoito arvioitava tarvittaessa uudelleen. Hypoglykemian riski on huomioitava etenkin hoidettaessa diabeetikoita, joilla on verensokeria alentava lääkitys (ks. kohta 4.5 ja 4.8).

Itsemurhakäytätyminen ja psyykkiset häiriöt

Itsemurhakäytätymistä ja psyykkisiä häiriöitä on ilmoitettu joillakin potilailla, joita on hoidettu hydroksiklorokiinilla (ks. kohta 4.8). Psyykkiset haittavaikutukset ilmenevät yleensä ensimmäisen kuukauden kuluessa hydroksiklorokiinihoidon aloittamisesta. Niitä on ilmoitettu myös potilailla, joilla ei ole aiemmin ollut psyykkisiä häiriöitä. Potilaita on neuvottava hakeutumaan nopeasti hoitoon, jos heillä on psyykkisiä oireita hoidon aikana.

Vakavat ihoon kohdistuvat haittavaikutukset

Hydroksiklorokiinihoidon aikana ilmenneistä vakavista ihoon kohdistuvista haittavaikutuksista, mukaan lukien yleisoireinen eosinofiilinen oireyhtymä (DRESS), akuutti yleistynyt eksantematoottinen pustuloosi (AGEP), Stevens–Johnsonin oireyhtymä (SJS) ja toksinen epidermaalinen nekrolyysi (TEN), on tehty ilmoituksia. Potilaat, joilla ilmenee vakavia ihoreaktioita, voivat tarvita sairaalahoitoa, koska nämä haitat voivat olla hengenvaarallisia ja johtaa kuolemaan. Jos potilaalle kehittyy vakaviin ihoreaktioihin viittaavia merkkejä ja oireita, hydroksiklorokiinihoito on lopetettava heti ja vaihtoehtoista hoitoa on harkittava.

Apuaineet

Tabletit sisältävät laktoosia (ks. kohta 2). Potilaiden, joilla on harvinainen perinnöllinen galaktoosi-intoleranssi, täydellinen laktaasinpuutos tai glukoosi-galaktoosi-imetyymishäiriö, ei pidä käyttää tätä lääkevalmistetta.

4.5 Yhteisvaikutukset muideen lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Muiden lääkeaineiden vaikutukset hydroksiklorokiinin farmakokinetikkaan

- Antasidit ja kaoliini vähentävät 4-aminokinoliinien imetyymistä. Antasidit suositellaan otettavaksi aikaisintaan 4 tuntia ennen tai jälkeen Oxitropiinin.
- Simetriini saattaa estää hydroksiklorokiinin metabolismia.

Hydroksiklorokiinin vaikutukset muiden lääkeaineiden farmakokinetikkaan

- Hydroksiklorokiini lisää plasman metotreksaattipitoisuutta, kombinaatiohoidossa metotreksaatin haittavaikutukset saattavat lisääntyä.
- Hydroksiklorokiinin käyttö voi nostaa digoksiniin ja metoprololin pitoisuksia plasmassa.
- Hydroksiklorokiini kuuluu 4-aminokinoliinien ryhmään. Tämän ryhmän lääkkeet voivat nostaa samanaikaisesti käytetyn siklosporiinin pitoisuutta.

Muut yhteisvaikutukset

- Hydroksiklorokiinin käytön yhteydessä on raportoitu QT-ajan pidentymistä ja käännyvien kärkien takykardiaa (ks. kohta 4.4). Tämän vuoksi varovaisuuta on noudatettava, jos hydroksiklorokiinia käytetään yhdessä muiden QT-aikaa pidentävien lääkkeiden kanssa, sillä additiivinen QT-aikaa pidentävä vaikutus voi johtaa hengenvaarallisiin rytmihäiriöihin, mukaan lukien käännyvien kärkien takykardia. Yhteisvaikutuksen mahdollisuus on tarkistettava ennen lääkkeen määräystä.
- Hydroksiklorokiini voi alentaa verensokeria ja siten tehostaa insuliinin ja suun kautta otettavien verensokeria alentavien lääkkeiden kuten esim. glibenklamidin vaikutusta (ks. kohta 4.4 ja 4.8).
- Kullan käyttö samanaikaisesti 4-aminokinoliinien kanssa saattaa lisätä ihoon kohdistuvien haittavaikutusten vaaraa.
- Klorokümin hermo-lihassalpaus voimistuu aminoglykosidien vaikutuksesta. Tämä riski on huomioitava myös hydroksiklorokiinia käytettäessä.
- Auringonvalo lisää 4-aminokinoliininhoitoon liittyvän retinopatian vaaraa.

- Yhteiskäytössä karbamatsepiinin ja valproaatin teho voi heikentyä.
- Yhteiskäytössä sekä hydroksiklorokiinin että penisillamiinin (reumalääke) teho voi heikentyä.
- Hydroksiklorokiini saattaa heikentää neostigmiinin ja pyridostigmiinin tehoa.
- Rabiesrokotteiden aiheuttama immunoresponssi saattaa heikentyä yhteiskäytössä hydroksiklorokiinin kanssa
- Mahdollinen additiivinen vaikutus on huomioitava, jos potilaalla on muu samanaikainen lääkitys, johon liittyy retinopatian riski (esim. tamoksifeeni).

4.6 He deImällisyys, raskaus ja imetys

Raskaus

Väestöpohjainen kohorttitutkimus sisälsi tiedot 2 045 raskaudenaikeisesta hydroksiklorokiiniiltä istuksesta. Tutkimuksen tiedot viittaavat siihen, että suhteellinen riski (RR) kasvoi hieman synnynnäisille epämuodostumille, jotka liittyvät hydroksiklorokiiniiltä istukseen ensimmäisellä raskauskolmanneksella ($n = 112$ tapausta). Kun vuorokausiannos oli ≥ 400 mg, RR oli 1,33 (95 % CI, 1,08–1,65). Kun vuorokausiannos oli < 400 mg, RR oli 0,95 (95 % CI, 0,60–1,50).

Rakenteellisesti sukua olevalla klorokiiniilla tehdyt eläinkokeet ovat osoittaneet lisääntymistoksisuutta emon saamilla suurilla annoksilla. Ihmisillä hydroksiklorokiini läpäisee istukan ja hydroksiklorokiinin pitoisuudet sikiön veressä ovat samankaltaiset kuin äidillä. Hydroksiklorokiinia on vältettävä raskauden aikana, paitsi silloin kun lääkärin arvion mukaan yksilölliset mahdolliset hyödyt ovat suuremmat kuin mahdolliset riskit. Jos hydroksiklorokiinihoito on tarpeen raskauden aikana, on käytettävä pienintä tehokasta annosta. Jos hoitoa jatketaan raskauden aikana, hydroksiklorokiinin turvallisuusprofiili, erityisesti silmään kohdistuvat haittavaikutukset on otettava huomioon lapsen seurannassa.

Imetys

Hydroksiklorokiini erittyy ihmisen rintamaitoon. Oxikloriin on vasta-aiheista rintaruokinnan aikana (ks. kohta 4.3).

4.7 Vaikutus ajokykyyn ja koneidenkäyttökykyyn

Hydroksiklorokiinilla ei yleensä ole haitallista vaikutusta ajokykyyn ja koneidenkäyttökykyyn. Toisinaan ilmaantuvat keskushermostohaittavaikutukset ja huimaus sekä pitkääikaishoidossa ilmaantuvat näköhaittavaikutukset voivat kuitenkin heikentää ajo- ja koneenkäyttökykyä.

4.8 Haittavaikutukset

Hydroksiklorokiinin haittavaikutuskirjo on samankaltainen kuin klorokiinin. Retinopatian ja sarveiskalvon samentumien vaara on kuitenkin pienempi kuin klorokiiniä käytettäessä.

Hydroksiklorokiinin pitkääikaiskäyttö voi aiheuttaa retinopatiaa. Se voi varhaisvaiheessa korjaantua, mutta on myöhemmin yleensä palautumaton. Vaurio voi aluksi olla oireeton, myöhemmin voi ilmaantua näön sumenemista, värinäön heikentymistä sekä ajoittaisia tai pysyvämpää näkökenttäpuutoksia. Retinopatian riski on vähäinen, kun vuorokausiannos on pienempi kuin 6,5 mg/kg ihannepainoa kohden laskettuna ja hoito kestää korkeintaan 10 vuotta. Retinopatia voi pahentua vielä hoidon keskeyttämisen jälkeen. Pitkääikaishoidossa hydroksiklorokiinin sarveiskalvokertymää ilmaantuu noin 10 %-lle hoidetuista. Ne ovat reversiibeitä ja yleensä oireettomia. Hoidon alkunsa voi liittyä akkommodatiivvalkeutta.

Pahoinvointi ja vatsakivut ovat melko tavallisia, ripulia voi ilmetä. Maha-suolikanavaan kohdistuvia haittavaikutuksia voi vähentää ottamalla lääkkeen ruokailun yhteydessä.

Haittavaikutuksien yleisyytsluokat on määritelty seuraavasti:

Yleinen ($\geq 1/100$, $< 1/10$)

Melko harvinainen ($\geq 1/1 000$, $< 1/100$)

Harvinainen ($\geq 1/10 000$, $< 1/1 000$)

Tuntematon (koska saatavissa oleva tieto ei riitä esiiintyvyyden arviointiin).

	Yleiset	Melko harvinaiset	Harvinaiset	Tuntematon
Veri ja imukudos			Leukopenia, aplastinen anemia, agranulosytoosi, trombosytopenia, neutropenia	
Aineenvaihdunta ja ravitsemus	Ruoka- haluttomuus		Porfyria	Hypoglykemia (ks. kohta 4.4)
Psyykkiset häiriöt	Ärtyneisyys, mielialan vaihtelu			Itsemurha- käyttäytyminen, psykoosi, masennus, hallusinaatiot, ahdistus, kiihitys, sekavuus, harhaluulot, mania ja unihäiriöt
Hermosto	Päänsärky, huimaus, väsymys		Neuromyopatia, kouristukset	Ekstrapyrami- daalioireet, kuten dystonia, dyskinesia ja vapina
Silmät	Akkommodaatio- häiriöt, näön sumeneminen/ hämärtyminen, näkökenttä- puutos, sarveiskalvo- kertymä	Retinopatia, johon voi liittyä pigmentti- muutoksia ja näkökenttä- puutoksia	Epänormaali värinäkö	Makulopatia ja makula- degeneraatio (voivat olla pysyviä)
Kuulo ja tasapainoelin			Tinnitus, kuulon heikkeneminen, hermostoperäiset kuulovauriot	
Sydän			Kardiomyopatia	Johtumishäiriöt, QT-ajan pidentyminen ja kääntyvien kärkien takykardia
Hengityselimet, rintakehä ja välikarsina				Bronkospasmi
Ruuansulatus- elimistö	Pahoinvointi, vatsakipu	Ripuli	Oksentelu	
Maksa ja sappi			Maksan toiminnan häiriöt	Lääkkeen aiheuttama maksavaario (DILI), mukaan lukien maksasoluvaario, kolestaattinen

				maksavaurio, akuutti hepatiitti, sekamuotoinen hepatosellu- laarinen/ kolestaattinen maksavaurio ja fulminantti maksan vajaatoiminta
Iho ja ihonalainen kudos		Ihottumat, psoriaasi, kutina, limakalvojen ja ihan pigmentoituminen, hiusten vaaleneminen, kaljuuntuminen	Vitiligo	Angioedeema, urtikaria, erythema multiforme, valoherkkyys, kesivä dermatiitti, Sweetin oireyhtymä ja vakavat ihoon kohdistuvat haittavaikutukset, mukaan lukien Stevens–Johnsonin oireyhtymä, toksinen epidermaalinen nekrolyysi, yleisoireinen eosinofilinen oireyhtymä, akuutti yleistynyt eksantematoottinen pustuloosi, ks. kohta 4.4*
Luusto, lihakset ja sidekudos		Myopatia, sensomotoriset häiriöt		Lihasheikkous

*Akuutti yleistynyt eksantematoottinen pustuloosi (AGEP) on erotettava psoriaasista, vaikka hydroksiklorokiini saattaa pahentaa psoriaasia. Siihen voi liittyä kuumetta ja hyperleukosytoosia. Hoitolulos on yleensä suotuisa, kun hydroksiklorokiinihoito lopetetaan.

Epäillyistä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillyistä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisteen hyöty-haittatasapainon jatkuvan arvioinnin. Tervydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä haittavaikutuksista seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fimea.fi

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea

Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri

PL 55

00034 FIMEA

4.9 Yliannostus

Oireet

Yliannostuksesta johtuvia kuolemia on kuvattu. 4-aminokinolonien yliannostus on vaarallista etenkin pikkulapsille. Jopa 1–2 gramman yliannostus on johtanut kuolemaan. Akuutin yliannostuksen tavallisia oireita ovat jopa minuuttien kulussa ilmaantuva päänsärky, huimaus, tajunnan häiriöt, kouristukset, tinnitus, väsyneisyys, näköhäiriöt, pahoinvointi ja ripuli. Verenkiuron ja hengityksen lama voi kehittyä nopeasti. QRS-kompleksin leventyminen, hitaat rytmihäiriöt, eteis-kammiokatkos, nodaalinen rytmii, kammiotakykardia, kammioväriinä ja asystole ovat mahdollisia. Vakavat rytmihäiriöt voivat kestää useita vuorokausia. Aivopaineen nousua, hypokalemiaa, hypokalsemiaa ja metabolista asidoosia on raportoitu. Kuolema seuraa usein 1–3 tunnissa.

Hoito

Lääkehiiltä on annettava nopeasti ja riittävästi (50–100 g). Tämä estää tehokkaasti hydroksiklorokiinin imeytymistä. Maha- ja suolenhuuhTELU voivat vähentää imeytymistä. Hemoperfuusio voi hieman nopeuttaa eliminaatiota, tehostetun diureesin teho on vähäinen, dialyysioidolla ei voida nopeuttaa hydroksiklorokiinin poistumista. Diatsepaami (ad 2 mg/kg *i.v.*, hengityslaman vaara!) ja adrenaliini (200 nanog/kg/minuutti) lieventävät klorokiinin ja todennäköisesti myös hydroksiklorokiinin sydäntoksisuutta. Hypotensioon voidaan käyttää myös dopamiiinia ja noradrenaliinia. Muuten hoito on oireenmukaista. On syytä varautua sydämen tahdistukseen.

5. FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

5.1 Farmakodynamika

Farmakoterapeutinen ryhmä: Alkueläimiin vaikuttavat lääkeaineet, aminokinoliinijohdokset, ATC-koodi: P01BA02.

Hydroksiklorokiini pienentää reumatekijän ja kiertävien immuunikompleksien määrää. Sen täsmällistä vaikutusmekanismia ei tunneta, mutta se sitoutuu voimakkaasti DNA:han sekä vähentää interleukiini 1:n tuotantoa ja valkosolujen kemotaksista. Vapaiden radikaalien neutraloinnista, lyttisten entsyymin vapautumisen vähentymisestä, fosfolipaasi A2:n inhibitiosta ja imusolujen proliferaation ja vasta-aineentuoton estosta on viitteitä. Klinisesti hydroksiklorokiini vähentää artriitin oireita ja hidastaa taudin etenemistä. Se on tehokas varsinkin nivelreuman varhaisvaiheessa ja nonerosiivisessä taudissa. Edullinen vaiketus ilmaantuu hitaasti, useiden kuukausien kulussa. Hydroksiklorokiini myös vähentää sekä diskoidia että systeemistä lupusta sairastavien ja valoihottumaa potevien oireita.

5.2 Farmakokinetiikka

Hydroksiklorokiini imeytyy lähes täydellisesti suun kautta otettuna. Sen absoluuttinen biologinen hyötyosuus on 70–80 %. Hydroksiklorokiini saattaa metaboloitua polymorfisen CYP 2D6-entsyymin välityksellä; metaboliitit ovat desetyylhydroksiklorokiini, desetyylkilorokiini ja bisdesetyylkilorokiini. Hydroksiklorokiini jakaantuu elimistössä laajalle, mutta hitaasti. Se kertyy erityisesti silmän sädekehään ja suonikalvoon, jossain määrin myös pernaan, keuhkoihin, maksaan ja munuaisiin. Hydroksiklorokiini eliminoituu sekä maksan että munuaisten kautta. Sen puoliintumisaika on noin 40 vrk.

5.3 Prekliniset tiedot turvallisuudesta

Hydroksiklorokiini ei lisää kasvainten vaaraa. Sen LD₅₀ on hiirelle 1,9 g/kg *p.o.* ja 45 mg/kg *i.v.*

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Tablettiyydin

Laktoosimonohydraatti
Maissitärkkelys
Takkki
Magnesiumstearaatti
Liivate

Kalvopäällyste

Hypromelloosi
Propyleeniglykoli
Takkki
Titaanidioksiidi (E171)

6.2 Yhteensopimattomuudet

Ei oleellinen.

6.3 Kestoaika

2 vuotta.

6.4 Säilytys

Säilytä alle 25 °C alkuperäispakkauksessa. Herkkä valolle.

6.5 Pakkaustyyppi ja pakauskoko

HDPE-tölkki ja HDPE-suljin, 100 tablettia.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiselle ja muut käsittelyohjeet

Käyttämätön lääkevalmiste tai jäte on hävitettävä paikallisten vaatimusten mukaisesti.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Orion Corporation
Orionintie 1
02200 Espoo

8. MYYNTILUVAN NUMEROT

100 mg:n tabletti: 7289
300 mg:n tabletti: 7290

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

Myyntiluvan myöntämisen päivämäärä: 1.9.1976
Viimeisimmän uudistamisen päivämäärä: 11.4.2007

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

29.3.2023

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Oxiklorin 100 mg tablett, filmdragerad
Oxiklorin 300 mg tablett, filmdragerad

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

En 100 mg tablett innehåller 100 mg hydroxiklorokinsulfat.
En 300 mg tablett innehåller 300 mg hydroxiklorokinsulfat.

Hjälvpämne med känd effekt:

En 100 mg tablett innehåller 28,5 mg laktos (i form av monohydrat).
En 300 mg tablett innehåller 85,5 mg laktos (i form av monohydrat).

För fullständig förteckning över hjälvpämmen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Tablett, filmdragerad

Vit eller nästan vit, rund, bikonvex, filmdragerad tablett, diameter ca 7 mm för 100 mg tablett och ca 11 mm för 300 mg tablett.

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Vuxna:

- Reumatoid artrit.
- Diskoid och systemisk lupus erythematosus.
- Ljuseksem.

Pediatrisk population:

- Juvenil reumatoid artrit (i kombination med andra behandlingar).
- Diskoid och systemisk lupus erythematosus.

4.2 Dosing och administreringssätt

Dosing

Lägsta effektiva dos ska användas, vanligtvis 4–6 mg/kg/dygn. Dygnsdosen får inte överstiga 6,5 mg/kg baserat på idealfikt. Oxiklorin tas helst i samband med måltid.

Vuxna

Vanligtvis 200–400 mg/dygn. I början av behandlingen kan patienten ges 400–600 mg/dygn i 4–6 veckor för att uppnå ett snabbare behandlingssvar, men i sådana fall ska dygnsdosen delas upp på två administreringstillfällen.

Pediatrisk population

Dosen är 5–6 mg/kg/dygn. Dygnsdosen får inte överstiga 6,5 mg/kg baserat på idealfikt.

4.3 Kontraindikationer

- Porfyri.
- Psoriasis.
- Retinopati.
- Svårt nedsatt njurfunktion.
- Överkänslighet mot den aktiva substansen, 4-aminokinoliner eller mot något hjälpmäne som anges i avsnitt 6.1.

4.4 Varningar och försiktighet

Dosen av hydroxiklorokin ska minskas vid nedsatt njurfunktion; dosen får vara högst 75 mg/dygn om kreatinin clearance (C_{cr}) är 20–50 ml/min, 50 mg/dygn om C_{cr} är 10–20 ml/min. Hydroxiklorokin ska inte användas om C_{cr} är under 10 ml/min.

Hepatotoxicitet

Hydroxiklorokin ackumuleras i levern och leverotoxicitet kan förekomma. Allvarliga fall av läkemedelsindicerad leverskada (DILI), inklusive hepatocellulär skada, kolestatisk leverskada, akut hepatitis, hepatocellulär/kolestatisk leverskada av blandform samt fulminant leversvikt (inklusive dödsfall) har rapporterats under behandling med hydroxiklorokin.

Riskfaktorer kan inkludera leversjukdom i anamnesen eller predisponerande tillstånd, såsom brist på uroporfyrinogendekarboxylas eller samtidig behandling med levertoxiska läkemedel.

Omedelbar klinisk utvärdering och kontroll av leverfunktionsprover bör göras hos patienter som rapporterar symptom som kan tyda på leverskada. Om patienten har signifikanta abnormaliteter av leverfunktionen (se avsnitt 4.8), ska läkaren bedöma fördelarna/riskerna med fortsatt behandling.

Särskild försiktighet ska iakttas hos alkoholister.

Reaktivering av hepatitis B

Reaktivering av hepatitis B-virus har rapporterats hos patienter som har behandlats med hydroxiklorokin tillsammans med andra immunhämmande läkemedel.

En grundlig ögonundersökning ska genomföras innan behandling med hydroxiklorokin påbörjas, årligen under behandling och i händelse av synstörningar. Behandlingen ska avbrytas om undersökningen visar tecken på retinopati.

Hjärtbiverkningar som eventuellt kan vara permanenta, t.ex. kardiomyopati, retledningsstörningar och arytmier såsom förlängd QT-tid och torsades de pointes (se avsnitt 4.5, 4.8 och 4.9) har rapporterats hos patienter som fått hydroxiklorokin. Patienten ska övervakas med avseende på tecken och symptom på hjärtbiverkningar (t.ex. retledningsstörningar) och behandlingen ska avbrytas om hjärtbiverkningar uppstår.

På grund av risken för hemolys ska försiktighet iakttas vid administrering av hydroxiklorokin till patienter med glukos-6-fosfatdehydrogenasbrist.

Blodbilden ska kontrolleras sporadiskt under behandlingen.

Behandling med hydroxiklorokin ska undvikas hos patienter med mani eller epilepsi eftersom det finns en risk för försämring av sjukdomarna.

Försiktighet ska iakttas hos patienter med gastrointestinala sjukdomar, neurologiska sjukdomar, förändringar i blodbilden eller hudsjukdomar.

Småbarn är särskilt känsliga för de toxiska effekterna av 4-aminokinoloner (se avsnitt 4.9). Patienten ska uppmanas att förvara tabletterna oåtkomligt för barn.

Hydroxiklorokin har visat sig orsaka svår hypoglykemi både hos patienter med diabetes och hos patienter som inte behandlas blodsockersänkande läkemedel. Svår hypoglykemi kan leda till livshotande medvetandeförlust. Patienter som behandlas med hydroxiklorokin ska varnas för risken för hypoglykemi och informeras om tecken och symptom som tyder på hypoglykemi. Patienter som uppväxer symptom som tyder på hypoglykemi under behandling ska kontrolleras med avseende på blodglukosnivå och behandlingen ska omvärderas vid behov. Risken för hypoglykemi ska beaktas särskilt hos diabetespatienter som behandlas med blodsockersänkande läkemedel (se avsnitt 4.5 och 4.8).

Självmordsbeteende och psykiska störningar

Självmordsbeteende och psykiska störningar har rapporterats hos vissa patienter som behandlats med hydroxiklorokin (se avsnitt 4.8). Psykiska biverkningar uppträder oftast inom den första månaden efter behandlingsstart med hydroxiklorokin och har rapporterats även hos patienter utan tidigare historik med psykiska störningar. Patienterna bör rekommenderas att genast uppsöka läkare om de upplever psykiska symptom under behandlingen.

Allvarliga hudbiverkningar (SCAR, Severe Cutaneous Adverse Reactions)

Fall med allvarliga hudbiverkningar (SCAR), inklusive läkemedelsreaktion med eosinofili och systemiska symptom (DRESS), akut generaliserad exantematos pustulos (AGEP), Stevens-Johnsons syndrom (SJS) och toxisk epidermal nekroly (TEN), har rapporterats vid behandling med hydroxiklorokin. Patienter med svåra hudreaktioner kan kräva sjukhusvård eftersom dessa tillstånd kan vara livshotande och kan leda till död. Om tecken eller symptom som tyder på sådana reaktioner uppträder ska hydroxiklorokin sättas ut omedelbart och alternativ behandling övervägas.

Hjälpämnen

Tabletterna innehåller laktos (se avsnitt 2). Patienter med något av följande sällsynta ärfliga tillstånd bör inte använda detta läkemedel: galaktosintolerans, total laktasbrist eller glukos-galaktosmalabsorption.

4.5 Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Påverkan av andra läkemedel på farmakokinetiken för hydroxiklorokin

- Antacida och kaolin minskar absorptionen av 4-aminokinoliner. Det rekommenderas att antacida tas tidigast 4 timmar före eller efter intag av Oxiklorin.
- Cimetidin kan hämma metabolismen av hydroxiklorokin.

Påverkan av hydroxiklorokin på farmakokinetiken för andra läkemedel

- Hydroxiklorokin ökar koncentrationen av metotrexat i plasma, biverkningarna för metotrexat kan öka vid kombinationsbehandling.
- Hydroxiklorokin kan öka koncentrationen av digoxin och metoprolol i plasma.
- Hydroxiklorokin tillhör gruppen 4-aminokinoliner. Läkemedel i denna grupp kan öka koncentrationen av ciklosporin vid samtidig användning.

Övriga interaktioner

- Förlängd QT-tid och torsades de pointes har rapporterats vid användning av hydroxiklorokin (se avsnitt 4.4). Försiktighet ska iakttas om hydroxiklorokin används i kombination med andra läkemedel som förlänger QT-tiden, eftersom en additiv QT-förlängande effekt kan leda till livshotande arytmier, inklusive torsades de pointes. Risken för interaktion ska kontrolleras före föskrivning av läkemedlet.
- Hydroxiklorokin kan sänka blodsockret och på så sätt förstärka effekten av insulin och orala blodsockersänkande läkemedel såsom glibenklamid (se avsnitt 4.4 och 4.8).
- Samtidig användning av guld och 4-aminokinoliner kan öka risken för biverkningar i huden.
- Aminoglykosider förstärker den neuromuskulära blockaden av klorokin. Denna risk ska beaktas också vid användning av hydroxiklorokin.
- Solljus ökar risken för retinopati som är förknippad med 4-aminokinoliner.
- Effekten av karbamazepin och valproat kan minska vid samtidig användning.

- Vid samtidig användning av hydroxiklorokin och penicillamin (läkemedel mot reumatism) kan båda läkemedlens effekt minska.
- Hydroxiklorokin kan minska effekten av neostigmin och pyridostigmin.
- Immunsvaret på rabiesvaccin kan minska vid samtidig användning av hydroxiklorokin.
- Risken för en additiv effekt bör beaktas hos patienter som samtidigt behandlas med andra läkemedel som medför en risk för retinopati (t.ex. tamoxifen).

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Graviditet

Data från en populationsbaserad kohortstudie inklusive 2 045 graviditeter exponerade för hydroxiklorokin tyder på en liten ökning av den relativa risken (RR) för medfödda missbildningar associerade med hydroxiklorokinexponering under den första trimestern ($n = 112$ händelser). För en daglig dos på ≥ 400 mg var RR 1,33 (95 % CI, 1,08–1,65). För en daglig dos på < 400 mg var RR 0,95 (95 % CI, 0,60–1,50).

Djurstudier med strukturellt besläktat klorokin har visat reproduktionstoxicitet vid höga maternella doser. Hydroxiklorokin passerar placenta hos mänskliga, och koncentrationerna i blodet hos fostret liknar de hos modern. Hydroxiklorokin ska undvikas under graviditet, om inte läkaren bedömer att den möjliga individuella nyttan överväger eventuella risker. Om behandling med hydroxiklorokin är nödvändig under graviditet, ska den längsta effektiva dosen användas. Vid långvarig behandling under graviditeten bör hydroxiklorokins säkerhetsprofil, särskilt oftamologiska biverkningar, beaktas vid övervakningen av barnet.

Amning

Hydroxiklorokin utsöndras i bröstmjölk. Oxiklorin är kontraindicerat under amning (se avsnitt 4.3).

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Hydroxiklorokin har oftast ingen effekt på förmågan att framföra fordon och använda maskiner. Hydroxiklorokin kan ibland orsaka svindel och biverkningar på det centrala nervsystemet samt orsakar synbiverkningar vid långtidsbehandling, vilket kan påverka förmågan att framföra fordon och använda maskiner.

4.8 Biverkningar

Biverkningsprofilen för hydroxiklorokin är liknande som för klorokin. Risken för retinopati och grumling av hornhinnan är dock mindre än för klorokin.

Långtidsanvändning av hydroxiklorokin kan orsaka retinopati. I ett tidigt skede kan retinopatin vara reversibel, men senare är retinopatin oftast irreversibel. Skadan kan till en början vara asymptomatisk, men senare kan patienten utveckla dimsyn, nedsatt färgseende samt tillfälliga eller mer permanenta synfältsdefekter. Risken för retinopati är låg hos patienter som behandlas med dygnsdoser mindre än 6,5 mg/kg baserat på idealvikt i högst 10 år. Retinopatin kan försämras även efter att behandlingen avbrutits. Vid långtidsbehandling uppstår hornhinneupptag av hydroxiklorokin hos cirka 10 % av de behandlade patienterna. Förändringarna är reversibla och orsakar oftast inga symtom. Ackommodationssvårigheter kan förekomma i början av behandlingen.

Illamående och buksmärta är rätt så vanliga biverkningar, diarré kan förekomma. Gastrointestinala biverkningar kan minskas genom att ta läkemedlet i samband med en måltid.

Biverkningsfrekvenserna definieras enligt följande:

Vanliga ($\geq 1/100, < 1/10$)

Mindre vanliga ($\geq 1/1\ 000, < 1/100$)

Sällsynta ($\geq 1/10\ 000, < 1/1\ 000$)

Ingen känd frekvens (kan inte beräknas från tillgängliga data).

	Vanliga	Mindre vanliga	Sällsynta	Ingen känd frekvens
Blodet och lymfssystemet			Leukopeni, aplastisk anemi, agranulocytos, trombocytopeni, neutropeni	
Metabolism och nutrition	Aptitlöshet		Porfyri	Hypoglykemi (se avsnitt 4.4)
Psykiska störningar	Irritabilitet, humör- svängningar			Självmords- beteende, psykos, depression, hallucinationer, ångest, oro, förvirring, vanföre- ställningar, mani och sömnstörningar
Centrala och perifera nervsystemet	Huvudvärk, svindel, trötthet		Neuromyopati, krämper	Extrapyramidalasymtom såsom dystoni, dyskinesi och darrningar
Ögon	Ackommodation- störningar, grumlig/suddig syn, synfältsdefekt, hornhinneupptag	Retinopati med eventuella pigment- förändringar och synfältsdefekter	Onormalt färgseende	Makulopati och makula- degeneration (eventuellt irreversibel)
Öron och balansorgan			Tinnitus, nedsatt hörsel, nervrelaterade hörselskador	
Hjärtat			Kardiomyopati	Retlednings- störningar, förlängd QT-tid och torsades de pointes
Andningsvägar, bröstkorg och mediastinum				Bronkospasm
Magtarmkanalen	Illamående, buksmärta	Diarré	Kräkningar	
Lever och gallvägar			Störningar i leverfunktionen	Läkemedels- inducerad leverskada (DILI), inklusive hepatocellulär skada, kolesterolisk leverskada, akut hepatitis, hepatocellulär/kolesterolisk leverskada av blandform och fulminant leversvikt

Hud och subkutan vävnad		Hudutslag, psoriasis, klåda, pigmentering av slemhinnor och hud, blekning av hår, skallighet	Vitiligo	Angioödem, urtikaria, erythema multiforme, fotosensibilitet, exfoliativ dermatit, Sweets syndrom och allvarliga hubbiverkningar (SCAR) inklusive Stevens-Johnsons syndrom (SJS), toxisk epidermal nekrolys (TEN), läkemedelsreaktion med eosinofi och systemiska symtom (DRESS), akut generaliserad exantematos pustulos (AGEP), se avsnitt 4.4*
Muskuloskeletala systemet och bindväv		Myopati, sensomotoriska störningar		Muskelsvaghet

*AGEP måste särskiljas från psoriasis, dock kan hydroxiklorokin utlösa anfall av psoriasis. Det kan vara associerat med feber och hyperleukocytos. Utgången är oftast gynnsam efter utsättande av hydroxiklorokin.

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nytta-riskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning till

webbplats: www.fimea.fi

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea

Biverkningsregistret

PB 55

00034 FIMEA

4.9 Överdosering

Symtom

Fall av överdosering med dödlig utgång har rapporterats. Överdosering med 4-aminokinoloner är farligt, särskilt hos småbarn. Överdosering med så lite som 1–2 g har haft dödlig utgång. Vanliga symtom vid akut överdosering inkluderar huvudvärk (redan inom några minuter), yrsel, medvetandestörningar, kramper, tinnitus, trötthet, synrubbningar, illamående och diarré. Patienten kan snabbt utveckla cirkulations- och andningssvikt. Breddökat QRS-komplex, bradyarytmier, AV-block, nodal rytm, ventrikeltakykardi, ventrikelflimmer och asystoli kan förekomma. Allvarliga arytmier kan kvarstå i flera dygn. Förhöjt hjärntryck, hypokalemia, hypokalcemi och metabolisk acidosis har rapporterats. Patienten avlider ofta inom 1–3 timmar.

Behandling

Medicinskt kol ska ges omgående och i tillräckligt hög dos (50–100 g). Detta förhindrar effektivt absorptionen av hydroxiklorokin. Mag- och tarmsköljning kan minska absorptionen. Elimineringen kan påskyndas något med hjälp av hemoperfusion, men forcerad diures har ringa effekt och dialys påskyndar inte elimineringen av hydroxiklorokin. Diazepam (ad 2 mg/kg *i.v.*, risk för andningsdepression!) och adrenalin (200 nanog/kg/minut) minskar klorokins och sannolikt även hydroxiklorokins hjärttoxicitet. Hypotension kan även behandlas med dopamin och noradrenalin. I övrigt är behandlingen symptomatisk. Det bör finnas beredskap till pacemakerbehandling.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: Medel mot protozoer, aminokinoliner, ATC-kod: P01BA02.

Hydroxiklorokin minskar mängden reumatoidfaktor och cirkulerande immunkomplex. Den exakta verkningsmekanismen är inte känd, men hydroxiklorokin binder kraftigt till DNA samt minskar produktionen av interleukin 1 och leukocytär kemotaxi. Det finns indikationer på neutralisering av fria radikaler, minskad frisättning av lytiska enzymer, hämning av fosfolipas A2, hämmad proliferation av lymfocyter och hämmad produktion av antikroppar. Ur klinisk synvinkel minskar hydroxiklorokin symtom vid artrit och födröjer sjukdomsprogression. Det är effektivt särskilt vid ett tidigt stadium av reumatoid artrit och vid icke-erosiv sjukdom. Den gynnsamma effekten framträder långsamt inom loppet av flera månader. Hydroxiklorokin minskar också symtomen hos patienter med diskoid eller systemisk lupus eller ljuseksem.

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Hydroxiklorokin absorberas nästan fullständigt efter oral administrering. Den absoluta biotillgängligheten är 70–80 %. Hydroxiklorokin metaboliseras eventuellt via det polymorfiska CYP 2D6-enzymet; metaboliterna är desetylhydroxiklorokin, desetylklorokin, bisdesetylklorokin. Hydroxiklorokin har en omfattande, men långsam distribution i kroppen. Det ackumuleras särskilt i ögats ciliarkropp och åderhinna och i viss mån även i mjälten, lungorna, levern och njurarna. Hydroxiklorokin elimineras via både levern och njurarna. Halveringstiden är cirka 40 dagar.

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

Hydroxiklorokin ökar inte risken för tumörer. LD₅₀ hos möss är 1,9 g/kg *p.o.* och 45 mg/kg *i.v.*

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälpmänne

Tablettkärna

Laktosmonohydrat
Majsstärkelse
Talk
Magnesiumstearat
Gelatin

Filmdragering

Hypromellos
Propylenglykol
Talk
Titandioxid (E171)

6.2 Inkompatibiliteter

Ej relevant.

6.3 Hållbarhet

2 år.

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Förvaras vid högst 25 °C i originalförpackningen. Ljuskänsligt.

6.5 Förpacknings typ och innehåll

HDPE-burk och HDPE-förslutning, 100 tablett(er).

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion och övrig hantering

Ej använt läkemedel och avfall ska kasseras enligt gällande anvisningar.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Orion Corporation
Orionvägen 1
FI-02200 Esbo
Finland

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

100 mg tablett: 7289

300 mg tablett: 7290

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

Datum för det första godkännandet: 1.9.1976

Datum för den senaste förnyelsen: 11.4.2007

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

29.3.2023